

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Reverendissimi Ac Illustrissimi D.D. Antonii Godeau Episcopi Venciensis Viri Celeberrimi Theologia Moralis

Ex Purissimis Sacrae Scripturae, Patrum Ac Conciliorum Fontibus Derivata,
Notis Theologicis Illustrata, Duasque In Partes Divisa

Complectens Tractatus I. De Fontibus Doctrinae moralis. II. De praecipuis
ejusdem Fundamentis. III. De Peccatis. IV. De Legibus. V. De summario
dilectionis Praecepto. VI. De primo decalogi Praecepto. VII. De secundi
decalogi Praecepto

Godeau, Antoine

Augustae Vindelicorum, 1774

§. I. Cenodoxia, seu inanis gloria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53562](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53562)

CAPUT II.

*Superbiæ infaustæ enumerantur
Filix.*

Plures perversæ filix juxta S. Thomam (2. 2. q. 162. art. 4.) e superbia nascuntur; primo inanis gloria; secundo jaectantia; tertio hypocrisis; quarto contentio; quinto discordia; sexto obstinatio; septimo curiositas; octavo novitium amor; nono ambitio; decimo inobedientia tandem hæresis, de qua inquit Sanctus Augustinus: *Diversis in locis diversæ sunt hæreses, sed una mater superbia omnes genuit.* De singulis istarum perversis filialibus nonnulla dicemus.

§. I.

Cenodoxia, seu inanis gloria.

Inanis gloria est juxta S. Th. (2. 2. q. 132. art. 1.) inordinatus gloriæ appetitus; gloria autem est clara cum laude notitia. Superbia est excellentiæ desiderium; inanis vero gloria est desiderium, ut hæc excellentia innotescat, & bonas nostras qualitates, ac dona omnes sciant, & cognoscant. Hoc desiderium non semper est peccatum; sed solummodo, cum hoc desiderium ex bonis oritur, quæ non habemus: 2do cum plus gloriæ desideramus,

dæ, & interdum ante nobiliora opera renovanda assuescitur. 6. Sæpius in faciem Jesu Christi, e cruce penduli, ad mortem usque humilitati respicere, & virtutem humilitatis ex tota ipsius vita discere.

mus, quam meremur: 3tio cum de malo gloria-
mur: 4to cum hoc desiderium caret bono fine
veluti Dei gloria, honore Ecclesiae, proximi sa-
lare, aut peculiari utilitate, sive corporali, sive
spirituali, quae recta sit; si enim hi fines adsint,
non peccatur. Discipulis suis dicebat Christus:
*Luceat lux vestra coram hominibus, ut videant
opera vestra bona, & glorificent patrem vestrum,
qui in caelis est (Matth. 5.).* Gratis se Evange-
lium praedicasse gloriatur Apostolus, & ait: *Bo-
num est mihi magis mori, quam ut gloriam meam
quis evacuet (1. Cor. 9.)*: deinde subdit: *Pro-
videmus enim bona non solum coram Deo, sed
etiam coram hominibus (2. Cor. 8.).* Bona fama
Episcopus & Parochus indigent, ut recte mune-
ra sua exerceant; & ideo gloriam iis optare licet.
Si vero gloria quaeritur, ut peccatum aliquod
committatur; exempli gratia, cum vir nobilis ad
bellum pergat, strenuusque optat haberi, ut mu-
lieri placeat, illamque fallat; vel ut non meritam
dignitatem obrineat, aut peccatum aliud commit-
tat: tunc famam optans inanis gloriae peccatum
committit.

Valde subdolum est hoc peccatum, proprium-
que cor diligenter nobis est examinandum, cum
gloriam optamus. Facile namque fallimur, pro-
priamque gloriam optare nos credimus aut pro-
pter Deum, aut propter proximum, aut propter
officii nostri exercitium; & propter nos ipsos
plerumque gloriam optamus: tutius est hoc de-
siderium compescere. Quemadmodum enim
prava opera sunt vitanda, quae nos apud homi-
nes

nes dehonestant; ita bona non sunt facienda, ut humanas laudes captemus, multoque minus nem nostrum in hac gloria collocare debemus. Pharisæos Dominus arguit, qui opera sua bonam voluntatem faciebant, ut viderentur ab hominibus, Dominusque affirmat recepisse mercedem suam. Discipulos vero suos ita monet: *Te autem faciens elemosynam, nesciat sinistra tua, quid faciat dextera tua: & pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi (Matth. 6.).* Adeo secreto elemosyna est facienda, ut, etsi oculos sinistra habere quid faciat dextera, non videat.

Gloriæ desiderium omnes Ethnicorum virtutes moderabatur: magna non ordiebantur, nec affectus suos regebant, nisi ut hominum gloriam aucuparentur; atque inter ipsos gloriæ amor magni animi erat indicium. Veruntamen hoc eorum virtutes corrumpebat, dumque hominibus probi & integri videbantur, rei apud Deum fiebant. Non sic Christianis agendum: bonum ideo faciunt, quia bonum est, & a Deo præceptum, non hominum laudes aut æstimationem quærunt. Conscientia sua contenti sint, Deique oculis. Satorum imitentur, qui ait: *Ego non quæro gloriam meam: est qui quærat, & iudicet (Joan. 6.).* Cum a seipso sit homo miser & mendax, non habet, unde gloriatur: quæcumque habet bona, a Deo accepit. Deo igitur solum danda est gloria, alioquin homo fur impius est, qui bonis meritis spoliari, e quibus gloriam injuste sibi vendicat. Porro Christianus Christum præcipue imitari debet.

bet, qui opprobriis plenam vitam duxit, eaque ita amavit, ut iis saturari voluerit.

§. II.

Jactantia.

Jactantia sæcularibus etiam hominibus est odiosa; at in iis, qui veram pietatem profitentur, longe est detestabilior. Ex simplicitate nonnulli cuncta sua bona opera omnibus narrant, gratias quas a Deo accipiunt, omnesque cordis sui latebras: imprudentes saltem hi sunt; & interdum vani; etenim *sacramentum regis abscondere bonum est (Tob. 12.)*. Non ad omnes, qui audiunt, hæc pertinent, & hæc narratio ridiculos aut vanos ostendit, qui ista recitant, & pietatis opera contemptui exponit.

Jactantia, ut eam communiter Theologi definiunt, est inordinata propriæ excellentiæ manifestatio ultra id, quod in se est, aut alii judicant. Ex inordinatione præcipue est peccatum; nam si ex caritate quis loquitur, sicut Sanctus Paulus dum suas narrat visiones, recte is ageret. Quod si quis de peccato se jactet, novum peccatum committit; maximumque hoc est sæcularium hominum crimen, qui ea inverecunde prædicant, quorum esset illis erubescendum. Hujus se peccati Sanctus Augustinus accusat, veniamque a Deo poscit: *Et præceps, inquit, ibam tanta cæcitate, ut inter coætaneos meos puderet me minoris dedecoris, cum audiebam vos jactantes flagitia sua, & tanto gloriantes magis, quanto magis turpes essent, & libebat facere, non solum libidine facti, verum*
Godeau Theol. Mor. Pars I. Q etiam